

РОЗВИТОК ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ЯК ФУНДАМЕНТУ ЛІДЕРСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ

Сучасні соціально-професійні умови висувають до фахівця вимоги, що виходять за межі суто когнітивної компетентності. Здатність ефективно взаємодіяти з іншими, регулювати власні емоційні стани та усвідомлювати емоційні процеси в міжособистісному просторі стає визначальним чинником професійної успішності.

Емоційний інтелект – базовий психологічний ресурс формування лідерського потенціалу майбутнього фахівця.

У професійного розвитку лідерство розглядається не як формальна позиція, а як психологічна здатність здійснювати вплив через усвідомлену взаємодію. Дослідження свідчать, що традиційні показники інтелекту не забезпечують повного прогнозування лідерської ефективності, тоді як емоційний інтелект демонструє стійкий зв'язок із соціальною адаптацією, мотивацією та міжособистісною компетентністю.

Емоційний інтелект розглядається як багатовимірний психологічний конструкт, що охоплює усвідомлення власних емоцій, управління емоційними реакціями, розуміння емоцій інших людей та здатність використовувати емоційну інформацію для регуляції поведінки.

Майбутній фахівець з високим рівнем емоційного інтелекту здатен не уникати напруги, а використовувати її як джерело саморозуміння та розвитку. Саме ця здатність відрізняє зріле лідерство від формального виконання керівних функцій.

Особливого значення набуває роль емоційного інтелекту у формуванні внутрішньої авторитетності лідера, що не залежить від статусу чи зовнішнього визнання. Така авторитетність ґрунтується на здатності особистості залишатися

автентичною у взаємодії, усвідомлювати власні межі та визнавати емоційний вплив на інших.

У цьому сенсі емоційний інтелект виступає психологічною умовою формування довіри, яка є базовим елементом лідерського впливу.

Крім того, розвиток емоційного інтелекту пов'язаний із формуванням відповідального ставлення до власного емоційного впливу. Майбутній фахівець-лідер не лише розпізнає емоції інших, а й усвідомлює, як його слова, рішення та емоційні реакції впливають на психологічний стан групи. Що дозволяє розглядати емоційний інтелект як етичний регулятор лідерської поведінки.

Таким чином, емоційний інтелект у структурі лідерського потенціалу доцільно інтерпретувати як глибинний особистісний ресурс, що забезпечує психологічну цілісність, автентичність та відповідальність лідера. Цей підхід розширює традиційне розуміння лідерства і відкриває нові можливості для його психологічного дослідження та розвитку в процесі професійної підготовки.

Особливий інтерес полягає у вивченні того, як здатність майбутнього фахівця інтегрувати емоційний досвід у процес саморефлексії впливає на формування індивідуального стилю лідерства, рівень психологічної відповідальності та стійкість до професійних викликів.

Носова О. В.
Науковий керівник: к. псих. н., доц. Книш А. Є.
НТУ «ХП»

ВИКОРИСТАННЯ EDTECH ТА ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ФОРМУВАННІ ЛІДЕРСЬКИХ НАВИЧОК

У сучасних умовах цифрової трансформації освіти особливої актуальності набуває проблема формування лідерських навичок здобувачів освіти. Традиційні педагогічні підходи вже не забезпечують необхідного рівня гнучкості, критичного мислення, уміння працювати в команді та приймати управлінські рішення. Тому інтеграція EdTech (освітніх технологій) і штучного